

Genesis 3: “Eva: bron van leven” – doop van Femke.

Welkom

Voor de dienst: Psalm 103: 5

Votum en zegengroet

Psalm 147 vers 1

Wet uit Leviticus 19

Psalm 119 vers 1, 64

Gebed

Doop van Femke Sophia Espeldoorn.

Formulier voor uitleg van de doop

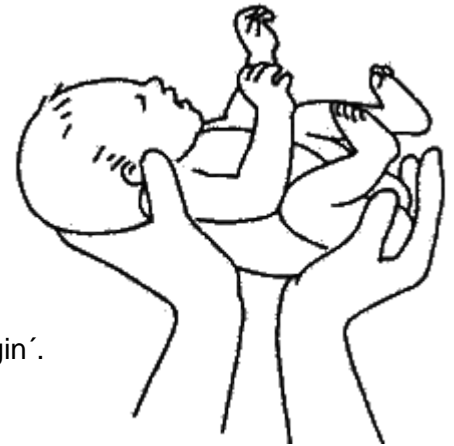
Voor de doop Liedboek 354 ‘Jouw leven staat aan het begin’.

Vragen ouders.

Doop van Femke.

Na de doop Opw. 518 Heer, u doorgrondt en kent mij.

Geschenken en gebed

Lezen Genesis 3

Tekst Genesis 3 vers 20 ‘Hij noemde haar Eva’.

Preek

Zingen Liedboek 738 ‘Kom en zing het lied van Eva’.

Gebed

Collecten

GK 161 ‘Heer, u bent mijn leven’.

Zegen staande zingen GK 10 ‘De HERE zegene u’.

Voor de Bijbellezing:

We lezen uit Genesis 3.

Genesis betekent oorsprong. Geboorte. Het beschrijft de oorsprong van het heelal. Van het leven. Maar ook van het kwaad. Van het lijden.

Er staat te veel in voor één preek.

Genesis 3 is een heel compact, een klein venster, op een enorme werkelijkheid. In het mooie paradijs van God breekt het kwaad binnen. En daardoor ook het lijden. De pijn.

Preek:

Namen zijn belangrijk.

Je naam is wie je bent.

Dit is heel mooi verwoord in een gedicht van Neeltje Maria Min:

Dia.

Mijn moeder is mijn naam vergeten.

Mijn kind weet nog niet hoe ik heet.

Hoe moet ik mij geborgen weten?

Noem mij, bevestig mijn bestaan,

Laat mijn naam zijn als een keten.

Noem mij, noem mij, spreek mij aan,

o, noem mij bij mijn diepste naam.

Voor wie ik liefheb, wil ik heten.

Je naam is wie je bent. Dat zie je ook heel mooi terug in Genesis. Bij de eerste mensen. Zoals de naam Adam.

Dia

Dat is eigenlijk geen naam. Het woord Adam komt van het Hebreeuwse woord Adamah. En dat betekent gewoon aarde, grond.

De mens is uit aarde gemaakt. Ons lichaam bestaat uit gewone atomen en moleculen. Daarom kunnen we ook de vruchten van de aarde proeven, kunnen onze ogen het licht van de zon opvangen en halen onze longen zuurstof uit de lucht.

Adam, Adama, uit de aarde.

Dat betekent vooral: de mens is geen God. Je bent een schepsel. Je hebt het leven als een groot geschenk gekregen.

Dan geeft God Adam een vrouw.

En die vrouw heet dan mannin.

Dia

In het Hebreeuws is man "Ish" en vrouw is "Ishah". Man en mannin.

Zoals de leeuw zijn leeuwin heeft. De beer zijn berin.

De vrouw wordt genoemd naar de man. Man en mannin. Het tekent de eenheid: Man en manninne horen bij elkaar.

Maar later geeft Adam haar een nieuwe naam: Eva.

En Eva betekent "bron van leven", "levensbron".

Want Eva mag kinderen krijgen. Eva. Bron van leven.

Wat een mooie naam.

Alleen: Adam geeft die naam op een heel bijzonder moment.

Want even daarvoor heeft de Schepper van het leven gesproken over sterven en pijn. In het paradijs klonk een vreselijk oordeel uit de mond van God. Over dorens en distels. Over pijn.

Over dood. En straks worden Adam en Eva het paradijs uitgestuurd.

Op dat moment geeft Adam zijn manninne een andere naam: Eva.

Bron van leven.

Hoe kan dat?

*****

Dan moeten we even terug.

Adam voelde zich eenzaam. Verlangde ook naar iemand naast zich. De leeuw had zijn leeuwin. Maar wie had hij?

Nu had de HERE jaloers kunnen zeggen: "Ja, maar jij hebt mij toch!".

Dat deed Hij niet. Hij gaf de man zijn manninne.

En samen kregen ze een paradijs.

Vaak zocht de HERE hen op en wandelde met hen in de Hof. In de avondkoelte.

Maar het grootste geschenk, dat de HERE gaf, was het vermogen om lief te hebben.

Hij gaf hen een hart.

En dat is het mooiste.

Alleen: liefde is vrij. Liefde kiest.

Dat ken je wel: je wilt niet dat je vriend van je houdt, omdat je rijk bent of omdat je vader een goed bedrijf heeft. Je wilt zelfs niet dat hij je lief heeft alleen omdat je mooi bent.

Je wilt liefde om jouzelf. Om wie je bent.

Liefde kent geen dwang.

Liefde wil ervoor kiezen om lief te hebben en om geliefd te worden.

En de HERE geeft die keus ook. Hij maakt die vrijheid tastbaar.

Hij wijst twee bomen aan in de Hof. De boom van het leven én de boom van kennis van goed en kwaad. Man en manninne kunnen nu tastbaar kiezen. Hun liefde en vertrouwen echt laten zien.

De HERE geeft die bomen ook namen.

De ene boom noemt hij "Boom van het leven".

De andere boom "Boom van kennis van goed en kwaad".

Die namen spreken voor zich: van de boom van het leven eten gaf leven. bloei.
Geluk. Het leven met God. In liefde. Naar zijn wil.
De boom van de kennis van goed en kwaad waarschuwde voor een leven zonder God. Een
weg waarin je zelf uitmaakt wat goed en kwaad is. Die weg loopt dood. Letterlijk dood.
Op die weg valt het leven uit elkaar. Omdat je de bron van het leven loslaat.
Dat valt de band met God uit elkaar.
De band met mensen valt uit elkaar. De band met jezelf. Zelfs je lichaam valt uit elkaar.
Waar de liefde dooft krijgt het kwaad zijn vreselijke kans.
En toen kwam de slang.

Hij sprak manninne aan.
Wat hij zei komt hierop neer: "Jullie mogen van God zeker niet van de boom van de kennis
van goed en kwaad eten!? Weet je waarom, manninne? Omdat God je klein wil houden. Hij
wil niet dat je gelijk wordt aan hem. Net zo wijs. Zoek je eigen weg. Maak zelf uit wat goed of
kwaad voor je is. Wees god in je eigen leven. Geloof me, zonder God word je gelukkiger dan
met deze God!"
En je ziet manninne denken als ze naar de vrucht kijkt: "O, zit dat erachter!"
Zij neemt een vrucht en eet. En ze laat Adam van de vrucht eten.
Dat lijkt heel klein. Het is maar een vrucht.
Maar het is heel groot: door dat kleine gebaar breken ze met God. Er komt wantrouwen.
Ze denken, dat God hen iets onthoudt. Kennis, geluk, macht, wijsheid.
De pijn over deze keus moet het hart van God verscheurd hebben.

Toch: God laat de mens niet los, maar roept hem. Zoekt hem op. Wil hem terug. Wil dat de
mens weer voor hem kiest.
Hij laat zien dat je zonder Hem helemaal niet gelukkiger wordt. Zonder hem gaat het leven
pijn doen.

Hij voorzegt, dat er pijn komt bij het krijgen van kinderen.
Pijn bij het baren van kinderen. En tegelijk is er ook pijn als je juist geen kinderen krijgt.
Pijn als je je kind kwijt raakt. Of het nu aan de dood is of aan het leven.
Anders gezegd: een kindje krijgen, het doorgeven van leven, spreekt niet vanzelf.

Hij voorzegt, dat er pijn in het huwelijk komt. Eerst dacht de man eerst aan zijn mannin. En
manninne had alles over voor haar man. Ze dachten er niet aan om elkaar te kwetsen of pijn
te doen.
Maar dit verandert: als zij van de vrucht gegeten hebben geven man en manninne elkaar de
schuld. Twee harten sluiten zich. De man gaat zijn vrouw zien als zijn bezit. Gaat de liefde
afdwingen. De plek waar je je het meeste bloot gaf, kan zo de plek worden waar je het diepst
gekwetst wordt. Pijn.

Er komt pijn in het werken op de akker. Werken wordt zwoegen.
En aan het einde keren mensen terug tot stof.
Wat een ontluistering van de mens, die aan God gelijk wil zijn.

Pijn. Pijn is een hard signaal, dat er iets niet goed is.
Pijn in je buik vertelt dat er iets niet goed zit. Je moet naar de dokter.
De pijn in het leven vertelt, dat er iets niet goed is.

***

Wat is de reactie van Adam op deze vreselijke woorden?
Hij geeft Eva een nieuwe naam. Hij noemt haar Eva.
En Eva betekent letterlijk "leven".
"Bron van leven".
Maar hoe kan dat?

God spreekt over dood. Adam spreekt over leven.

Was dat een nieuw verzet van Adam.

Zo van: "Dood?!! Maar dat zal niet gebeuren!".

Nee.

Adam moet gehuiverd hebben voor de donkere woorden van God. Diep verslagen.

Maar tegelijk hoorde hij in die woorden belofte van leven.

De slang, de verleider, zou worden verslagen. De kop vermorzeld door een kind van Eva.

En daarbij: Eva en alle vrouwen na haar zouden met pijn kinderen baren.

Maar ze zou kinderen baren!

Het mocht. Het kon!

Mannen en vrouwen zouden worstelen met pijn in hun huwelijk. Maar er zouden huwelijken zijn. De liefde bleef. Het mocht. Het kon.

Het werd hard werken op de akker. Maar er zouden vruchten groeien.

Het mocht. Het kon!

De dood zou in het leven komen, maar niet direkt.

De HERE sluit het paradijs en neemt Adam en Eva bij de hand en gaat met hen de geschiedenis in. En in die geschiedenis op aarde laat Hij zien, dat je hem wél kunt vertrouwen.

En dán noemt Adam zijn manninne Eva. Bron van leven.

Eerst noemde Adam haar manninne. Naar de man. En dus naar zichzelf.

Nu niet meer.

Nu noemt hij haar naar Gods belofte: Eva. Bron van leven. Er is hoop.

*****

En zo is het ook gegaan.

Adam en Eva worden uit de Hof gestuurd. Weg bij de Boom van het leven.

En Adam moet alles achterlaten. Alles.

Nee: één ding niet.

Hij nam zijn vrouw mee. zijn Eva. Zijn bron van leven.

Dia.

Zo begint hoofdstuk 4: "De mens, Adam, had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en bracht Kaïn ter wereld. 'Met de hulp van de HERE', zegt ze, "heb ik het leven geschonken aan een man!".

Eva baart kinderen. En die kinderen krijgen kinderen.

Het wordt een keten.

Totdat vele eeuwen later een dochter van Eva, Maria, de Zoon van God ter wereld brengt.

Jezus.

En hij heeft aan het kruis de diepste dood gedragen. Onze dood.

Hij heeft daar de slang, de aanklager, verslagen. Zijn kop vermorzeld.

God zelf heeft zo door Jezus de weg naar het leven weer opengebrouwen.

En wat moet dat hem veel pijn gedaan hebben: zijn zoon aan een kruis!.

Ja, en tegelijk maakt die pijn duidelijk hoe graag hij ons wil verlossen.

Dat blijven de twee kanten van Golgotha: je ziet Gods diepe afkeer van het kwaad.

Je bent meer verloren dan je ooit had gedacht.

En tegelijk zie je hoe graag God ons van dat kwaad wil verlossen.

Je bent meer geliefd, dan je ooit durfde denken.

De doop wil ons dat steeds weer laten zien: er is een weg in dit gebroken leven naar het Koninkrijk van God. Een weg door de dood heen. De omweg over Golgotha. Maar aan het einde ligt het nieuwe paradijs. Vol bomen des levens..

*****

Tenslotte: God heeft de mens geschapen voor het Paradijs. Voor het licht. Voor geluk.

En dat geluk ligt besloten in de band met God. In zijn liefde, die ons verwarmt. In zijn goede

geboden.

Adam en Eva gingen op weg met deze God.

De satan komt de Hof van Eden binnen en hij verleidt Adam en Eva om hun eigen weg te kiezen. Om zich los te maken van deze God. Om naar de slang te luisteren en satan te volgen. Ze stappen van de weg met God af. En na hen nog vele duizenden. Door al die duizenden mensenvoeten wordt er een nieuw pad gemaakt. Een pad, een weg zonder God. En nu lijkt het in onze wereld erop, dat er meerdere wegen door het leven zijn. Met God en zonder God en dat iedere weg geluk brengt. Dat lijkt zo.

Maar het is niet zo.

Er is maar een weg en dat is de weg met God. De schepper.

Zoals Jezus, de Zoon van God al zei: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven".

Hij geeft ons het vertrouwen terug in God.

Hij laat zien wat liefde kan.

Hij leidt ons naar het nieuwe Paradijs.

Amen.